

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. De excellentiâ stellæ, quæ Magis apparuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

vūm, mortalium gratiam: quam stellam cum nocturno itinere suspēxissent Chaldaorum profecto sapientes viri, & consideratione rerum gestarum satis exercitati, quesisse dicuntur recentem Dei ortum, reperitāq; illa maiestate puerili, venerati esse, & vota Deo tanto conuenientia nuncupasse.

XI.

Imperf. op.
author. ho
mil. 2.

Imperfecti operis auctor refert, Successores Balaam, post oraculum eius de stella ex Jacob oritura, per singulas aetates, aliquos deputasse, qui identidem caelum contemplarentur, vt stella huius ortum, in monte, qui Victorialis dicebatur, obseruarent; tandemque, cum hi ipsi Magi eius ortum praestolarentur, apparuit eis, inquit, descendens super montem illum Victoriam, habens in se formam quasi pueri parvuli, & super se similitudinem crucis; & locuta est eis, & docuit eos, & praecepit eis, vt proficiscerentur in Iudaeam. Proficiscentibus autem eis, per biennium, praecedebat stella, & neque esca, neque potus defecit in peris eorum. Haec incertae fidei esse, merito iudicat

Cornel. de

Lap. in c. 2

Matth. S. E.

Epiph. ha-

rec. 26.

S. Augustin.

serm. 2. de

Epiph.

Cornelius nosse; & ex Apocryphis Sethianorum haeticorum libris transfumta, ipse fatetur author, & docet Epiphanius. Itaque longè verosimilius est, non visam in stella imaginem, sed Magos, visa stella, secretiori caelestis Numinis afflatu motos, hanc quasi cali linguam loquentem audiuisset, eamque radios suos longiores, instar cometæ versus Iudaeam clariùs extendentem, vsque ad cunas Christi profecutos esse. Dedit aspicientibus intellectum, qui praestitit

Leo serm. 4.

de Epiph.

signum, ait S. Leo, & quod fecit intelligi, fecit inquiri; & se inueniendum obtulit requisitus. Tam scilicet formosa claritas, tamque extraordinaria fuit maiestas stellæ, vt facillè Magi, iam antè de ea à Balaam moniti, aliquid eam diuini portendere arbitrarentur. Certè in ea Angelus Magos duxit, sicut olim in columna ignis Israelitas; quæ noua fuit, neque ante, neque postea visa; non, vt ceteræ, quarto Mundi die, sed, ipsa nocte Natiuitatis Christi, vel creata, vel producta atque ex aëre condensato efformata; loco, motu, tempore (nam & interdiu lucebat) duratione (durauit enim tantum per 13. dies) magnitudine, subductione sui, & ostensione repetita, nec non & statione (stetit enim supra domum, vbi erat puer) ac splendoris excellentia à ceteris astris discriminata. Nam hæc, vt S. Ignatius, qui paulò post Christum vixit, testatur, stella

S. Ignat.

epist. 14.

fulsu, exuperans omnes, quotquot antè fuerant: lux enim illius erat inenarrabilis, & stuporem incussit omnibus aspicientibus eam rei nouitatem: omnia autem reliqua astra una cum sole & luna chorus fuere stellæ illius

luis

lius: ipsa verò claritate exuperabat omnes. Immo, ex mente Prudentij, erat stella, que solis rotam vicat decore ac lumine. Idonea igitur fuit, quæ Magos raperet in admirationem, & incitaret, vt indagarent. quem portenderet,

Prudent. in Hymn. Epiph.

Hic mihi Magorum insignem, prudentiam & plenum dignitatis & antiquitatis exemplum perpendite. Quid enim, conspecto hoc nouo tam splendido meteorò, fecerunt? An id. velut stulti nauar, ignem fatuum, tanquam Castorem & Pollucem, fratres Helena lucida sidera, & Numina maris ac tempestatum adora- uerunt? An Phæbum sibi inde aliquem, aut Dianam; aut nepo- tem Atlantis finxerunt? Nequaquam. Sed, sicut olim Dauid, in- cundissimo siderum intuitu, in amandum siderum conditorem exarsit dicens: *Laudate Dominum, sol & luna; laudate eum omnes stelle & lumen*; ita & sapientes isti viri, non in creatura submersi sunt, sed ad Creatorem, per creaturæ pulehritudinem, euocari se se iudicauerunt. *Vidimus enim, inquit, stellam eius, in oriente, & uenimus adorare eum.* Pari modo & nos agnoscamus, dilectissimi, in Magis adoratoribus, Christi uocationis nostræ fidei primicias, & ex- ultantibus animis beata spei initia celebremus, ait S. Leo. Felix qui per hanc, & omnes stellas, se finit ad Christum duci: miser qui se finit, abduci ad Fatum, aut, vt illi sidus sit Deus. Siquidem *vani sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei: & de his, que videntur bona, non potuerunt intelligere eum qui est, neq; operibus attendentes, agnouerunt, quis esset artifex: sed aut ignem aut spiritum, aut citatum, aërem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam (seu Oceanum tan- quam Neptunum) aut Solem & Lunam, rectores orbis terrarum pu- tauerunt. Quorum si specie delectati, Deos putauerunt: sciant, quanto his dominator eorum speciosior est. Speciei enim generator hac omnia con- stituit. Aut si virtutem & opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam, qui hac fecit, fortior est illis: à magnitudine enim speciei & creaturæ, cognoscibiliter poterit Creator horum videri.*

XII.

Psal. 148. 3.

Matth. 2. 2.

Leo serm. 2. de Natiu.

Sap. 13. 2.

Restat alterum Fati genus, tantò periculosius, quantò sub- tilius. Qui enim Deum sciunt omnia præuidere, eiusque præscien- tiam falli non posse, *indeclinabilem quandam rerum seriem & cate- nam, per aternæ consequentiæ ordines, semet implicantem* constituunt, quam Fatum vocant: quo & rerum contingentiam, & voluntatis delectum libertatè que, & modum agendi causarum particula- rium è medio tollunt. Ex quo errore etiam alia absurda conse-

XIII.